

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

28. SRPNA 2016

Z obsahu:

Milosrdenství a soucit
Katecheze Svatého otce
Františka 10. srpna 2016
- strana 2 -

**Švýcarský kapucín, oběť
Francouzské revoluce**
P. Gottfried Egger OFM
- strana 4 -

Miluj a dělej, co chceš...
P. B. Deneke FSSP
- strana 6 -

**„Ztiš se před Hospodinem
a čekej na něj“**
Jacques Magnan
- strana 7 -

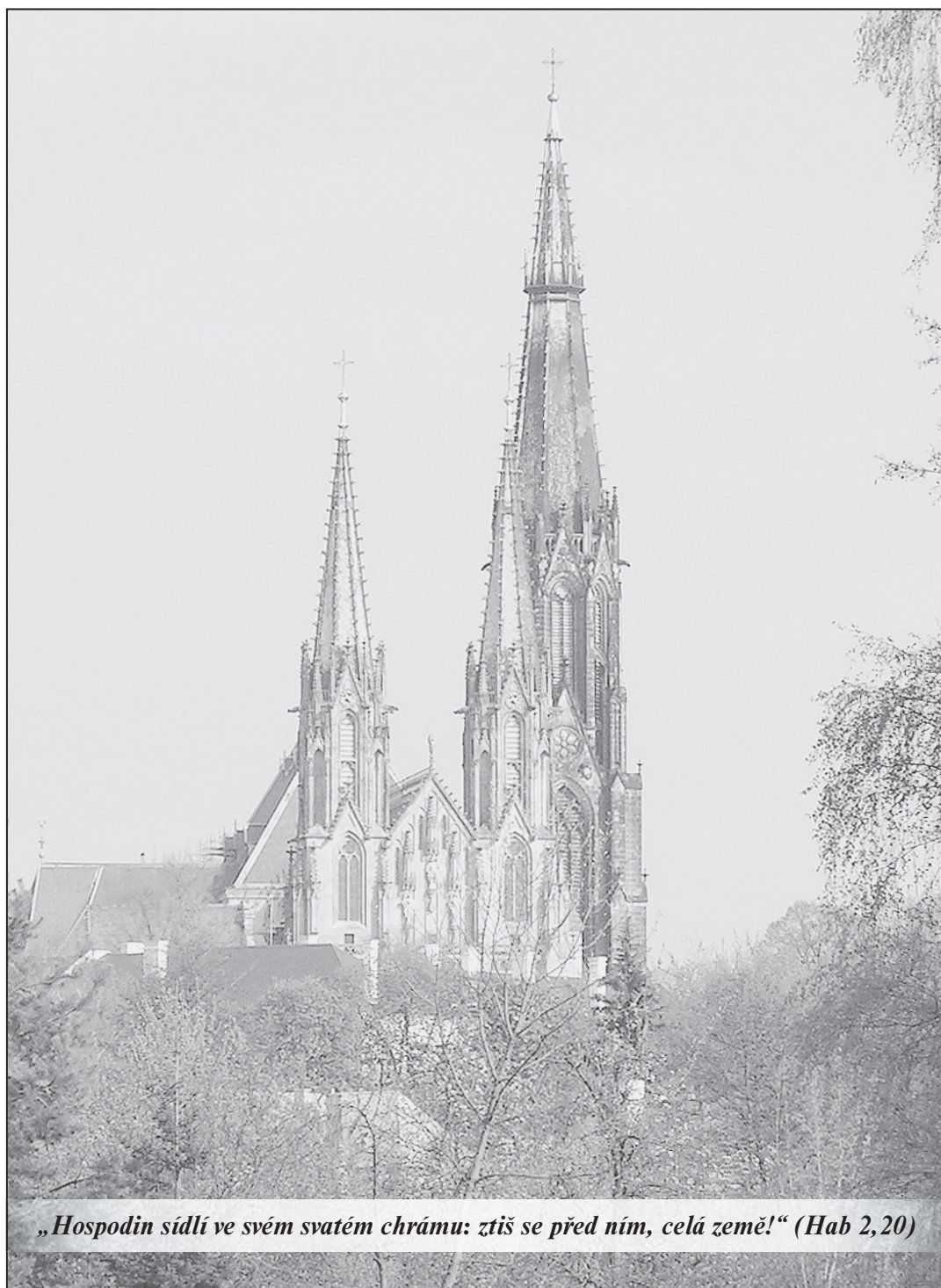
**Papež František
v Porciunkuli**
- strana 8 -

„Já budu tvoje Matka“
Vzpomínky otce Lazara
Al-Antoniho
- strana 9 -

**Suma o darech
svatého Josefa (38)**
- strana 12 -

**Kardinál Dominik Duka
podpořil snahu zapsat
broumovské kostely na
seznam UNESCO**
- strana 13 -

**Nejméně 250
francouzských kostelů
čeká demolice**
- strana 13 -

„Hospodin sídlí ve svém svatém chrámu: ztiš se před ním, celá země!“ (Hab 2,20)

Milosrdenství a soucit (srov. Lk 7,12-16)

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci 10. srpna 2016 v aule Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Úryvek z Lukášova evangelia, který jsme vyslechli, nám předkládá skutečně velkolepý Ježíšův zázrak – vzkříšení mládence. Přesto však jádrem vyprávění není tento zázrak, nýbrž Ježíšova něha vůči matce onoho mládka. Milosrdenství zde na sebe bere podobu hlubokého soucitu se ženou, která ztratila manžela a nyní vyprovází na hřbitov svého jediného syna. Veliká matčina bolest Ježíše dojmá a podněcuje ho k zázraku vzkříšení.

V úvodu k této epizodě se evangelista zastavuje u mnoha podrobností. U městské brány v Naimu se potkávají dvě početné skupiny, které přicházejí z různých

směrů a nemají nic společného. Ježíše následují apoštolové a velký zástup, který se chystá ke vstupu do města, zatímco z něj vychází smuteční průvod, ve kterém mnoho lidí doprovází zemřelého a jeho ovdovělou matku. V městské bráně se obě skupiny pouze míjejí a každá pokračuje svou vlastní cestou, avšak právě tehdy svatý Lukáš zaznamenává Ježíšovy pocity: „Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: »Neplač!« Přistoupil k mářám a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili.“ (v. 13–14) Ježíšovy skutky vede hluboký soucit – právě On zastavuje průvod, když se dotýká mář, a pohnut hlubokým milosrdenstvím vůči matce se rozhoduje, že bude čelit smrti, takřikajíc

z očí do očí. Na kříži se pak smrti postaví tváří v tvář definitivně.

Bylo by dobré, kdyby si poutníci během tohoto Svatého roku a při průchodu Svatou branou – Branou milosrdenství – vzpomněli na tento evangelní příběh, který se odehrál u naimské brány. Když Ježíš uviděl onu plačící matku, vešla Mu do srdce! Každý člověk přicházející ke Svaté bráně s sebou nese svůj život s jeho radostí a utrpením, plány a pády, pochybnostmi a obavami, aby je předložil Pánovu milosrdenství. Jsme si jisti, že Pán ve Svaté bráně přistupuje ke každému z nás, aby se s námi setkal, přinesl a poskytl nám své mocné slovo útěchy: „Neplač!“ (v. 13) Je to brána, v níž se potkávají bolest lidstva a Boží soucit. Když překračujeme její práh, konáme pouf milosrdenstvím Boha, který – stejně jako mrtvému chlapci – všem opakuje: „Právím ti, vstaň!“ (v. 14) Každému z nás říká: „Vstaň!“ Bůh si přeje, abychom stáli

Pokračování na str. 5

Jak moc jsme zapálení pro Boží věc? Je-li naše láska k Trojjedinému Bohu veliká, jistě je nemalé také naše nasazení se pro Boha a jeho království, pro spásu lidských duší. Zjistujeme-li při zpytování svědomí, že bychom snad mohli udělat pro Boha více, je to odraz naší umenšené lásky k němu. A možná je třeba bít na poplach, aby naše láska neupadla docela... Jak říká „skrytý“ světec dnešní neděle, svatý Augustin: Láska pochází od Boha, vede k Bohu, je sama božská, protože Bůh je Láska. (str. 6) Podle toho se pozná pravá láska, a to i tehdy, když jde o lásku mezi lidmi. Kdo jiný nám může být lepším svědkem o pravdivosti uvedených slov, než sám jejich autor? Ten, který si v mládí užíval „lásky“ a který nakonec nenašel klid srdce, dočasně nespočinulo v Bohu.

Pravá láska nás nutí být tam, kde jde o záležitost související s naší vírou v Trojjediného Boha. Blahoslavený Apolinář Morel nám ukazuje přímou cestu, jak toho dosáhnout i v situaci, kdy jde o holý život. (str. 4–5) Jako by slyšel slova koptského mnicha, otce Lazara: Nemysli si, že můžeš konat zlo, které tě nezničí. Ono tě dříve či později zničí, pokud to budeš

Editorial

dělat. (str. 9–11) Nad bratrem Apolinářem zlo neztvrdilo, pokud jde o jeho duši, protože se mu nepoddal, jeho srdce bylo totiž plné Boha.

Jak však dosáhnout toho, že budu mít srdce plné Boha? Nejen životy světců nás poučují, že to nejde bez neustálé modlitby, bez důvěrného vztahu k Bohu, zdroji veškerého dobra. (str. 7–8) Ze všeho nejdůležitější je však vypudit ze svého života i sebemenší hřích, náklonnost k němu. Nesmířit se s ním, nedat se ovládnout. Vždyť hřích je nemoc ducha, vzdaluje nás Bohu, sobě samým, všem ostatním. (str. 8) A pak: je zapotřebí ticho, které otevírá prostor v našem srdci pro působení Ducha Svatého. Toho Utěšitele, který nám byl dán, aby nás naučil všemu a připomínal nám vše, co nám řekl Ježíš. A není jiné cesty k záchraně lidské duše, než skrze Ježíše Krista.

Zkušenost svatého Augustina s hříchem, Božím milosrdenstvím a pravou Láskou, již je Bůh sám – to je ve Svatém roce milosrdenství zářný příklad toho, jak svět zaniká

se svojí žádostivostí, se svými omyly, svým spřežením se se Zlým. A jak naopak nás může zachránit prvotní zápal víry, obrácení, přimknutí se k Trojjedinému Bohu – tedy udržování prvotního plamene lásky, zvláště skrze modlitbu. Tak to doporučuje i již zmíněný otec Lazar, jenž ve svém životě rovněž podstatně zakouší: Máme Matku, která se sama neustále nabízí se svojí mateřskou láskou, ochranou a pomocí. A je to častokrát ona, která nás zve k důvěrnějšímu vztahu k Bohu: „Přijď, a uvidíš!“

Jak je to tedy s naším zápallem pro Boží věc, jak moc a doopravdy milujeme Boha? Jsou naše skutky, slova, myšlenky plodem naší pravé lásky k Bohu? Nebo jsou jen tak napůl, občas, či snad dokonce naoko? Vítězství v tomto osobním boji se Zlým, který se nás snaží odloučit od lásky Trojjediného Boha, je základem k vítězství nad Zlým v celém světě. Není třeba hledat nějakou jinou cestu než tu, která je osvědčená v životech tolika světců a světic katolické církve. Proto ve spojení s Matkou Boží, Pannou Marií, si budme stále vědomi a žijme podle toho, že s vírou svatých se staneme vítězi!

Daniel Dehner

Vstup s Ježíšem do domu *jednoho z předních farizeů*, který pozval Pána na oběd. Pros Duha Svatého, aby tě uchránil *ošklivého býlí*, které je nebezpečné tím, že brání skutečnému uzdravení duše. Toto býlí je *domýšlivost*, která je proto tak těžce vyléčitelná, protože postižený je přesvědčen, že žádné uzdravení nepotřebuje, a proto se mu přímo brání. Vnější projevy této choroby můžeš dnes spolu s Pánem pozorovat v prostředí tohoto farizejského příbytku.

Rozhlédni se po tvářích vážených mužů, kteří sem vstoupili již před Pánovým příchodem. I ty z nich můžeš vyčíst, že tato společnost nemá v úmyslu v první řadě uctít Ježíše jako vzácného hosta. Chtějí se dostat do jeho blízkosti, aby ho mohli kriticky sledovat. Co je vede k tomu, aby slídili po jeho chování? Chtějí se sami ospravedlnit. Pozorují se škodolibým zaujetím svého hosta, ale přitom zapoměli kontrolovat své vlastní chování. Vůbec jim nepřipadá trapné, jak se před pozvaným jedním přes druhého snaží získat co nejčestnější místo. Nestává se i tobě, že věnuješ druhým přemíru své kritické pozornosti, a zapomínáš přitom na nezbytnost zpytovat v první řadě sám sebe?

Ježíš vidí všem až do hloubi duše a využije vzniklé situace k tomu, aby dal přítomným taktní a současně velmi moudré naučení. Naslouchej mu tak, jako by mluvil jen k tobě. Je to pro tebe také příležitost, aby ses naučil, jak se máš dívat na cizí pochybení. Vidíš-li kolem sebe něco nedobrého, není to ani v nejmenším důvod k uspokojujícímu vědomí: to já takový nejsem. Pros Pána, aby tě naučil dívat se na druhé jako na zrcadlo své vlastní nedokonalosti. Jinak si i ty počínáš právě tak jako onen host z Pánova vyprávění, který si obsadil nepatřičné místo. Čím více tě troufalost odvádí od skutečnosti, tím větší bude tvoje zahanbení ve chvíli pravdy.

Abys dobře poznal, kde je tvoje místo, odlož zlovyk srovnávat se s druhými. Zanech chování, které je vlastní lidem tohoto světa, vázaným *na hmotnou horu*. Pro Ježíšovy učedníky platí zcela jiné podmínky a také zcela jiné možnosti: *jsí závazně spojen s městem živého Boha*. V tomto městě neplatí pozemské konkurenční vztahy. Zde tomu není tak, že místo, které obsadí jeden, je už pro druhého nedostupné. V tomto městě mají všichni

Nejčestnější místo

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo se poníží, bude povýšen.

stejná práva jako prvorození. Aby sis našel místo, které ti právem patří, nedívej se na druhé, ale na Ježíše.

Líčí případ domýšlivého hosta jako *podobenství*, protože mu jde o mnohem více než jen o zasedací pořádek na velké hostině. Když ti radí, abys zaujal *poslední místo*, nesleduje tím ani v nejmenším tvoje ponížení, nýbrž tvoji opravdovou radost ve slávě. Posílá tě totiž tam, kde má jeho láska ty největší možnosti, jak tě obdarovat.

Když si lidé chtějí získat přízeň a lásku druhého člověka, snaží se všemožně, aby se mu jevíli v co nejlepším světle. Chtějí ho přesvědčit, že nikdo jiný si nezaslouží větší pozornosti. Taková láska se nepřestává točit kolem vlastního já a je nakonec zdrojem polovičaté radosti, kterou stále kalí nejrůznější obavy a trápení.

Chtěl bys udělat něco, čím bys mohl na sebe upoutat Ježíšovu pozornost, ukázat na něco, co by se mu mohlo na tobě obzvláště líbit? Je tu jedna zaručená možnost: v ničem mu nepřekážet a umožnit, aby v jeho díle vynikla jeho úplná svoboda. Tím, že se posadíš na poslední místo, mu dovolíš, aby si tě posadil tam, kam sám chce.

Nikdy nezapomínej, že tvoje radost zcela závisí na jeho radosti. Jemu působí největší potěšení, když tě může obdarovat svými milostmi a dary nikoliv proto, že vynikáš nad jiné, ale právě proto, že jsi ze všech nejubožejší. Tak jako tě miloval, když jsi ještě nebyl, a stvořil si tě z ničeho, tak si i nyní chce z tvé nicoty vybudovat svůj zamilovaný příbytek. Celá tvoje zásluha spočívá v tom, že se stále vracíš na své pravé místo, kde si nepřipisuješ něco, co ti nepatří, ale dáváš svému Pánu úplnou svobodu.

Na tom se zakládá tvoje skutečná bláženost. To je Ježíšovo tajemství *posledního místa*. Místo potěšení z klamného zdání, jakého pokroku jsi už dosáhl vlastním přičiněním, ti Ježíš nabízí zcela jiný zdroj nenarušitelné radosti: ohromující vědo-

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 3,19–21.30–31

Synu, dělej své práce ve skromnosti, a budeš milován bohumilými lidmi. Čím jsi větší, tím víc se pokojuj, a před Pánem nalezněš milost.

Neboť veliká je moc Pána, je slaven pokornými lidmi. Pro ránu domýšlivce není uzdravení, neboť se v něm uchytilo ošklivé býlí. Rozumné srdce chápe poučné výroky, moudrý člověk touží po pozorných posluchačích.

2. čtení – Žid 12,18–19.22–24a

Bratři! Nepřistoupili jste k hmotné hoře, ze které šlehal oheň a která byla zahalena mračnou temnotou a bouří, a přitom za zvuku trouby byly prohlášeny předpisy. Když to všechno Izraelité slyšeli, zdráhali se poslouchat a prosili, aby (Bůh) už k nim nemluvil. Vy však jste přistoupili k hoře Siónu a k městu živého Boha, k nebeskému Jeruzalému: ke vznešenému shromáždění obrovského množství andělů a k obci prvorozců, kteří jsou zapsáni v nebi; (přistoupili jste) k soudci, Bohu všech, k duším spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, a k Ježíši, prostředníku nové smlouvy.

Evangelium – Lk 14,1.7–14

Když Ježíš přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor. On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl

Dokončení na str. 5

mí, že si tě pro sebe našel sám nekonečný Bůh, ačkoliv sám o sobě nejsi vůbec nic. Čím hlouběji sestoupíš do pravdy o své vlastní nicotě, tím úžasnější je pro tebe skutečnost, že si tě z vlastního rozhodnutí zamilovala nekonečná Láska a pozvedá tě k sobě: *Bůh se ve své dobrotě postaral o chudáka*⁽¹⁾ a dal mu jako *prvorozenému* podíl na svém životě. To je skutečný důvod, proč *spravedliví jásají před Bohem a veselí se v radosti*. Neboj se posledního místa. Jen tam nejsi věznem *své domýšlivosti*. Ježíš tě z jejího zajetí *vyvádí k šťastnému životu*. A proto *zpívej Pánu a veleb jeho jméno*⁽²⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 68,11; ⁽²⁾ srov. Ž 68,5

Švýcarský kapucín, oběť Francouzské revoluce

Blahoslavený Apolinář Morel (1739–1792)

Zivot kapucína Apolináře Morela se začal 12. června 1739 v Prez-vers-Noréaz v kantonu Fribourg. Jeho rodiči byli sedlák Jean Baptiste a porodní asistentka Marie Elisabeth Maître. Byl pokřtěn jménem Jean Jacques. V jeho mládí se rodina přestěhovala do Fribourgu. Bystrý Jean navštěvoval kolej sv. Michaela a ukončil ji v roce 1762 s výbornými známkami. Mohl si budovat kariéru, ale hluboce zbožný mladý muž si zvolil vstup do řádu menších bratří kapucínů. Po studiích obvyklých v řádu v různých domech švýcarské kapucínské provincie byl v roce 1764 vysvěcen na kněze.

Lidový misionář, profesor teologie a filosofie, neúnavný duchovní

Nejprve pokračoval ve svých studiích až do roku 1769. Pak začal působit jako lidový misionář. Nejdříve v Bernské Juře, v Alsasku, v Unterwallis a potom v okolí Fribourgu. V této době pastorece v letech 1769–1774 žil v kláštrech Sitten, Pruntrut, Bulle a Romont.

Potom byl povolán do řádového učiliště do Fribourgu, kde v letech 1774–1783 vyučoval mladé bratry filosofii a teologii, a to s velkým zaujetím. Apolinářovi žáci mohli čerpat z jeho vynikajících duchovních darů.

Od roku 1783 pobýval v klášteře v Altdorfu. V této době byl kanton Uri zasažen morem. P. Apolinář a jeho bratři spěchali dům od domu, aby mnoha nemocným a umírajícím posloužili. Záludný mor trval skoro celý rok.

Jako kněz vykonával P. Apolinář v celé oblasti duchovní výpomoc. Všechny tyto pochůzky konal většinou pěšky. Byl oblíbeným zpovědníkem a kazatelem.

Úspěšný učitel a vychovatel, protivníky pomlouváný

Zcela neočekávaně nastoupil v roce 1785 jako profesor na kapucínském gymnáziu ve Stans. Přítel mládeže se stal ředitelem tamní klášterní školy. Výchova, vzdělání a duchovní vedení mládeže mu jako představenému velmi ležely na srdci.

Charismatický profesor zavedl do koleje školní divadlo. Viděl v něm mnohotvárný prostředek výchovy.

Nanejvýš zdatný učitel a velmi oblíbený duchovní měl ale také své závistivce. Nanejvýš se vynořila pověst, že P. Apolinář zastává v křesťanské nauce věci, které už prý nejsou katolické. Byla to čirá pomluva. Jeho protivníci si ale nedali pokoj. Okolo Velikonoc 1788 se rozhodli ke zničujícímu úderu. Rozšířili pověst, že kvůli jedné ženě porušil slib cudnosti. I když mohl dokázat svoji nevinu, jeho dobrá pověst byla narušena. Jeho nadřízení ho proto přeložili do Lucernu.

Student jazyků a duchovní pro německé obyvatelstvo v Paříži

Bratr Apolinář se rozhodl pro budoucí misijní práci v Sýrii. V roce 1788 přicestoval do Paříže k misijnímu vzdělávání. Chtěl se zde především učit orientální jazyky. Tam se ale stalo něco úplně jiného, než zamýšlel on a jeho bratři. Na severním okraji města se potkal s farářem de Pancemonte z farnosti sv. Sulpicia. Farář prosil kapucína, aby se duchovně věnoval německy mluvícím občanům Paříže. Bylo to 5000 věřících.

I když revoluce byla v plném běhu, nosil kapucín stále ještě svoji kutnu. Tím se vystavoval nebezpečí a posměchu. Každou neděli kázal v různých kostelích Paříže a trávil dlouhé hodiny ve zpovědnici.

Národní shromáždění pracovalo mezitím systematicky na zničení katolické

církve. Po nekonečných debatách byl vydán výnos, že všichni duchovní musí složit přísahu na civilní ústavu. O druhé neděli v lednu 1791 vyzvali poslanci pařížské městské rady, dokonce v doprovodu vojenské eskorty, po bohoslužbě ve sv. Sul-

Blahoslavený Apolinář Morel

picíu duchovní, aby jednotlivě odpřísáhli ústavu. Žádný z nich to neudělal. Farář de Pancemont byl se svými vikáři vyhnán z kostela a z fary.

P. Apolinář se vydal na východní předměstí do St. Antoine k jednomu svému rodákovi, který se jmenoval Wuilleret. Tam mohl pracovat jako domácí učitel jeho synů. V tajnosti pokračoval s zmenšenou silou a věrností v duchovní činnosti v německém jazyce. Teď musel svůj řeholní oděv odložit, aby nepoznan mohl slavit bohoslužby na nejrůznějších místech Paříže.

Statečné vystoupení proti přísaze, závěť

Apolinář sestavil spis proti přísaze. Nesl název „Le séducteur démasqué“ (Odhalený svůdce). Tím chtěl podnitit odpadlé k obrácení, věrnosti a pevnému postoji. To mu vyneslo rozsudek smrti. V Jakobínském klubu, politickém klubu revolucionářů, bylo 27. dubna 1792 nařizováno zavraždění kapucína. Blahoslavený napsal svému bratru P. Hermanovi Martinovi do Lucernu ná-

„Proč se tolik rmoutíte kvůli mně? Nevíte, že musím být tam, kde jde o záležitosti související s mým úřadem? Komu patří Boží království? Těm, kteří trpí pronásledování pro spravedlnost. Což i Kristus nevyšel do své slávy tím, že strpěl mnohem krutější mučení? Má snad služebník být větší než jeho Pán? Budu vzývat Pána s chválou, a budu vysvobozen od svých nepřátel.“

(bl. Apolinář Morel)

sledující dopis: „Ať mne rozžvýkají zuby divokých zvířat, abych mohl nalézt čistý chléb. Jako člověk se bojím, jako křesťan doufám, jako řeholník se raduji, jako pastýř pěti tisíc duší plesám, protože jsem skutečně nesložil přísahu! Zmůžeme cokoli v tom, který nás posiluje. Všechny mé nepřátele a pronásledovatele současně, minulé i budoucí objímám a věnuji jim polibek míru jako svým největším dobrodincům. Bůh ať jim odpustí! Jestli jsem některé něčím urazil, pak je prosím co nejpokorněji o odpuštění. Mým přátelům odporučím nejtoužebněji svůj smrtelný boj. Aleluja, aleluja, aleluja!“ Národní shromáždění se rozhodlo uvěznit všechny kněze. V noci z 13. na 14. srpna vtrhli poslové shromáždění na bratra Apolináře, který právě podpíral jednoho umírajícího v jeho smrtelném zápase. Větřelci při pohledu na umírajícího propadli takovému zděšení, že odtáhli. Křičeli však: „Ty nám neujdeš!“

Příštího rána slavil bratr Apolinář svoji poslední mši svatou v jedné skryté domácí kapli. Potom se vydal v určenou hodinu na shromáždění Sekce Luxembourg a sám se přihlásil. Po krátkém výslechu byl vojenskou hlídkou dopraven ke kostelu karmelitek. Ten byl přeměněn na státní vězení. Tři týdny trvalo zajetí. Byl tam spolu s jedním arcibiskupem, dvěma biskupy a mnoha kněžími a seminaristy. Počet obětí se zvyšoval ze dne na den. Mnoho uvězněných si ve svých posledních pozemských dnech zvolilo bratra Apolináře za svého duchovního vůdce.

Mučedník revoluce, poprava gilotinou

Dne 2. září se museli všichni uvězněni dostavit do někdejší klášterní zahrady, na místo poprav. Všichni byli popraveni gilotinou, také bratr Apolinář, ve věku 53 let.

O den později byla mrtvá těla mučedníků naložena na vůz a odvezena na hřbitov Vaugirard. Tam byli všichni naházeni do masového hrobu. Teprve po 70 letech byly jeho kosti znovu vyzvednuty a umístěny do krypty karmelitánského kostela, kde byly s úctou pochovány.

Dne 17. října 1926 byl bratr Apolinář papežem Piem XI. blahověstěn spolu s ostatními 190 pařížskými mučedníky.

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 18/2014 přeložil -mp-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jim tedy toto poučení: „Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: ‚Uvolni mu místo!‘ Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: ‚Příteli, pojď si sednout dopředu!‘ To ti bude ke cti u všech, kteří budou

s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Svému hostiteli pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani bratry, ani příbuzné, ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“

Milosrdenství a soucit - dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

na nohou. Stvořil nás, abychom žili vstaje - z toho důvodu vede Ježíšův soucit k onomu uzdravujícímu gestu... A klíčovým slovem tu je: „Vstaň! Postav se na nohy, jak tě stvořil Bůh!“ Na nohou... „Ale Otče, my zase tolikrát upadneme...“ - „Jen dál, vstaň!“ Tak zní Ježíšovo slovo, a to stále. Když procházíme Svatou branou, snažme se, abychom v srdci zaslechli ono: „Vstaň!“ Mocné Ježíšovo slovo působí, že můžeme opětovně povstat, a také v nás uskutečňuje přechod ze smrti do života. Jeho slovo v nás vyvolává nový život, dává naději, posiluje znavená srdce, otevírá nás pohledu na svět a život, který přesahuje utrpení a smrt. Na Svaté bráně je pro každého vyryt nevyčerpatelný poklad Božího milosrdenství!

Když mrtvého zasáhlo Ježíšovo slovo, „posadil se a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce“ (v. 15). To je velmi krásná věta, která vypovídá o Ježíšově něze: „Vrátil ho jeho matce.“ Matka se shledává se synem. Přijímá jej z Ježíšových rukou a stává se podruhé matkou, avšak syn, který jí nyní byl navrácen, tentokrát nepřijal život od ní. Matka a syn tak získávají náležitou identitu díky moci Ježíšova slova a jeho láskyplnému gestu. Takto - a zvláště ve Svatém roce - matka církev přijímá své syny a rozpoznává v nich život, darovaný Boží milostí. Skrze tuto milost - milost křtu - se církev stává matkou a každý z nás jejím synem.

Když lidé spatřili, že mladík ožil a byl vrácen matce, „zmocnila se jich bázeň,

velebili Boha a říkali: »Veliký prorok povstal mezi námi« a »Bůh navštívil svůj lid!« To, co Ježíš vykonal, tedy není jenom spásný čin určený vdově a jejímu synovi, či laskavé gesto omezené pouze na ono městečko. V Ježíšově milosrdné pomoci Bůh vychází vstříc svému lidu, v Ježíši se lidstvu zjevuje a nadále bude zjevovat veškeré Boží milosrdenství. Prál jsem si, aby tento Svatý rok prožívaly všechny místní církve - tedy všechny církve světa, a nikoli pouze v Římě. Když jej slavíme, je to jako by se církev rozptýlená po světě spojovala a jednohlasným zpěvem chválila Pána. Církve také dnes uznává, že ji Bůh navštívil. Když se proto ubíráme k Bráně milosrdenství, každý z nás ví, že přistupuje k bráně milosrdného Ježíšova Srdce - právě On je pravou branou, která vede ke spáse a navrácí nás do nového života. Milosrdenství - jak v Ježíšovi, tak v nás - je poutí, která vychází ze srdce, aby dospěla k rukám... Co to znamená? Ježíš na tebe hledí, léčí tě svým milosrdenstvím, říká ti: „Vstaň!“ a obnovuje tvé srdce. Jak je to s onou poutí od srdce k rukám, co máme dělat? S novým srdcem, které Ježíš uzdravil, máme rukama konat skutky milosrdenství, snažit se pomáhat, léčit mnoho potřebných. Milosrdenství je poutí, která vychází ze srdce a dochází k rukám, tedy ke skutkům milosrdenství.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Miluj a dělej, co chceš...,

nebo: Může být láska hříchem?

O zneužívání používání slavného Augustinova výroku

„Každý malý šosák mi činí život utrpením, když mluví stále jen o morálce. A jak smýšlí a jak koná, je na něm bohužel poznat, že nemůže nikoho vidět šťastným. Říká stále: Za mých časů něco takového nebylo! Ptám se ve vsí skromnosti a s úsměvem na tváři: Může být láska hříchem?“

(Zarah Leanderová ve filmu „Modrá liška“)

* * *

Nikdo nebude tvrdit, že ten drzý text (v originálu verše – pozn. překl.) z filmu pozdních třicátých let minulého století je velká báseň. Ale právě tím, že podává (alespoň pro tehdejší dobu provokující, ba skandální) sdělení takovými obnaženými slovy, roste jeho sugestivní působení.

Ale proč se odvolávat na staré černobílé tvrzení, kde je autoritou církevní otec? Jako osvobozující úder působí vzhledem ke všem zdviženým ukazováčkům církevních strážců mravnosti výzva svatého Augustina: „Miluj a dělej, co chceš.“ Tady bude biskup z Hippo opravdu sympatický také těm „kritickým katolíkům“, kteří ho jinak obcházejí velkým obloukem. A komu by se nezdál být Augustin ještě dosti původní, pro toho je připraveno biblické zdůvodnění v 1 Jan 4,16: „Bůh je Lás-

ka“, a proto – v obráceném sledu – láska je Bůh, a pak opravdu nemůže být láska hříchem...

Co se ale na první pohled zdá být přesvědčivé, z toho se při bližším pohledu vyklube sofistická „vytíračka očí“. Cožpak nezdůrazňují právě Janovy dopisy nerozlučné spojení „lásky“, „pravdy“ a „dodržování přikázání“? A můžeme si jednoduše nevsímat toho, že v Janovi 4,16 je uvedeno řecké slovo *agapé*, ale v žádném případě *erós*? Klást na stejnou rovinu lásku přízně a dobrodiní s žádostivým chťicem, to je podvod s nálepkami. Špatný kejklířský kousek, úskok, lest.

Co se týká svatého Augustina, vyplatí se přesněji si prohlédnout jeho slavný výrok. Pochází z komentáře k Prvnímu listu Janovu. Tady jsou souvislosti: „Za růz-

né považujeme konání člověka, který se zlobí z lásky, a jiného, který se ze zloby chová laskavě. Otec bije kluka, aby ho vychoval, obchodník s otroky jej za to kárá. Vezměte si to obojí a srovnajte: Kárání s holí v ruce a mírné pokárání. Kdo by nevolil raději mírné kárání než údery! Všimněte si ale osob, jednou je to láska, která udeří, podruhé zloba, která lichoť. Už vidíte, co vám chceme přiblížit. Činy lidí se dají hodnotit jenom podle kořenů lásky. (...) Jednou bylo stanoveno pro všechny krátké přikázání: Miluj a dělej, co chceš! Jestliže mlčíš, mlč z lásky, jestliže mluvíš, mluv z lásky, když káráš, kárej z lásky. Když chráníš, chraň z lásky.

V platonském dialogu říká Phaidros Sokratovi o určitém druhu „milovníků“, že jim nejde o blaho, nýbrž o nasycení jejich žádostivosti. „Tak jako vlci milují beránka, tak milují tito chlapce.“ Mohl by sv. Augustin takové pedofily vyzývat: „Miluj a pak dělej, co chceš!“?

Uvnitř ať jsou kořeny lásky, jenom Bůh může dát těmto kořenům vyklíčit.“ (Komentář k 1. Janovu listu 7,8)

Tady se zdůrazňuje, jak se může jevit tvrdě a nelaskavě opravdová láska, zatímco její nepravdivá podoba se předvádí ráda jako měkká a povolná. Nápadné je také, že latinský text nezní: „Anna et fac quod vis“ (jak často čteme), nýbrž: „Dilige et quod, vis fac.“ Obě slova, *amare* a *diligere*, znamenají „milovat“. U druhého se ale vyzvedává hledisko uvědomělé volby. Kdo miluje v tomto smyslu, ten se nenechá pohánět vášnivými pocity. Augustin, který ví o tom, že křesťansky milující je ten, kdo zachovává přikázání Pána (Jan 14,21), tedy říká: Hledej milující soulad s Bohem – a pak můžeš dělat, co chceš!

Přičítat církevnímu otci povolnou morálku by bylo absolutním obrácením jeho učení. Podle něho – a stejně tak podle Jana a podle uceleného křesťanského učení – může být „láska“ určitě hříchem, ale láska bez uvozovek v žádném případě. Ta pochází od Boha, vede k Bohu, je sama božská, protože Bůh je Láska.

Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 7/2015 přeložil -mp-

Švédská herečka a zpěvačka Zarah Leanderová (1907-1981) a sv. Augustin (354-430) zastávají dva pojmy lásky, které se od sebe nemohou lišit více

„Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj“ (Ž 37,7)

Naše spojení s Bohem čerpá svoji plodnost z důvěrného a věrného vztahu s Pánem. V tichosti ducha, ze které se vznáší modlitba srdce k nebi, nás Bůh očekává, aby nás zahrnul svým dobrodiním. Proto říká žalmista: „Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj.“

Najděte si čas ke ztišení

V našem duchovním životě je ticho v přítomnosti Pána drahocenným časem, který si musíme vyhledat každý den. V těchto chvílkách odevzdanosti, vnitřního života plného míru a pokoje k nám přichází Bůh, mluví s námi a uzdravuje nás (srov. Job 33,33). Protože když je náš duch obtěžován zbytečnými myšlenkami nebo když nás neklid světa s jeho pokušeními uvádí ve zmatek, nemůžeme naslouchat Bohu, nemůžeme pochopit jeho volání a porozumět jeho slovu života. Ale musíme dodat, že ticho je někdy skutečně přepychem. Protože je tu provoz ve městech, v sousedství, v rodině. Jsou zde zdravotní problémy, které nám někdy brání, abychom našli úplné ticho. Někteří lidé trpí strašnými, někdy bolestivými ušními šelesty a jinými poruchami, jako je hyperakuze a podobně. Ale také když ticho není fyzicky a citelně skutečné, je přesto možné se před Bohem ztišit a modlit se, kdy rty oněmí, duch se zklidní a naše srdce je zaměřeno jenom k Bohu. Když překonáme vnější obtěžování a vnitřní překážky, přijdeme bližší k Bohu, který naše utrpení zná. V našem ponížení naplněném svatou úctou k nám přijde Pán, pozvedne nás k sobě a naplní nás svou milostí. Toto opěvuje Panna Maria ve svém Magnificat:

„Velebí má duše Pána a můj duch se chvěje radostí v Bohu, mém spasiteli, protože shlédl na ponížení své služebnice... Povýšil poníženou...“ (Lk 1,46–48.52)

Toto povýšení se naplnilo na Marii v nejvyšším stupni v nebi. „Na nebi se objevilo velkolepé znamení: Žena! Slunce ji halí, měsíc má pod nohama a dvanáct hvězd věncí její hlavu.“ (Zj 12,1)

Maria je příkladem pro nás. Maria to všechno uchovávala v paměti a přemýšlela o tom (srov. Lk 2,19.51). Maria se líbila Bohu nesrovnatelným způsobem. Proto nás vyzývá Boží slovo vícekrát k tomuto svatému tichu:

„Zmlkni a slyš, Izraeli: Dnes ses stal lidem pro Hospodina, svého Boha.“ (Dt 27,9)

„Ale Hospodin sídlí ve svém svatém chrámu: ztiš se před ním, celá země!“ (Hab 2,20)

„Zmlkni, veškeré tělo, před Hospodinem.“ (Zach 2,17; srov. Iz 41,1)

Toto je napomenutí, abychom nechali zaznít hlas Boží po celé zemi a v našich

srdcích. Proto musí také země mlčet, veškerý nepotřebný hluk musí ustát. Církev musí hlásat myšlenku, že den sváteční je dnem ticha, aby mohla zaznít všude a ve všech srdcích píseň přírody, píseň Boží.⁽¹⁾ Den pokoje pro lidstvo, který by přispěl k tomu, aby se tomuto

daru Božím lépe porozumělo a aby se všude a bez přestání šířil.

Ano! Je potřeba zachovávat klid, abychom si uvědomili svoji ubohost a pokorně ji vyznávali:

„Šťastný, komu je odpuštěn hřích, kdo je zproštěn viny! Šťastný muž, jemuž Hospodin nepřičítá jeho provinění a jehož duch je prostý podvodu! Mlčel jsem a mé kosti chřadly...“ (Ž 32,1–3)

Tiché zbožňování

Milost, kterou nás chce Bůh naplnit, je nevyčerpatelná. Když se odebereme do přítomnosti Boží, zachovejme ticho, abychom ho mohli lépe velebit a otevřít se pro jeho dobrodiní. Vytvoříme v sobě prázdný prostor, aby naše nitro bylo čisté a Duch Svatý se mohl u nás ubytovat. Jako pokřtění věřící jsme chrámem Ducha Svatého (srov. 1 Kor 3,16–17; 2 Kor 6,16; Ef 2,21). Svoji modlitbou, našim denním velebením dovolíme Duchu Božím, aby v nás bydlel. Proto musíme udělat základní rozhodnutí: Vystříhat se hluku světa s jeho pokušeními a lžemi, které nás odvádějí od dobra, od Boha a jeho milosti. Kolik

času ztrácíme v životě tím, že se necháváme strhnout bezbožnou činností, módními výstřelky, všelijakými modlami, pokrokem, které nás rozptylují do té míry, že naplňují celý náš život a dusí všechno, co do nás Bůh zasel. Ovšem že je dobré se obveselit, zabavit se, zahrát si. Ale jako vždycky je to otázka dávky, přednosti a volby. Rozhodujícím je vždycky a všude, aby při všem v našem životě stál Bůh na prvním místě. Aby náš život řídila jeho přikázání a jeho slova lásky. Pak nám Pán pomůže najít svatou, plodnou rovnováhu.

Udělejme si čas na samotného Boha. Také v ráji existují časy dokonalého ztišení v nevýslovném uctívání plném svatě úcty: „Když Beránek otevřel sedmou pečeť, zavládlo v nebi asi na půl hodiny ticho...“ (Zj 8,1)

Tento odstavec z tajemného Zjevení je pro nás věřící pozváním, abychom každý den setrvali alespoň půl hodiny v tichu před Bohem. V tomto nebeském tichu se spojí naše srdce se Srdcem Božím, aby dostalo milost a načerpalo sílu milovat všechny lidi. To odpovídá naší lidské přirozenosti milovat. Bůh nás stvořil ke svému obrazu. On nás stvořil od přirozenosti jako inteligentní bytosti, které jsou schopny nepředstavitelně krásných věcí. Vložil do nás všechnu svoji lásku. Láska je vepsána do naší lidské povahy. Ale láska zhasne bez modlitby, bez důvěrného vztahu k Bohu, zdroji veškerého dobra. Jsme opravdu odkázáni na to, abychom se vrátili v pokoře k Pánu a ctnostnému životu. Jsme odkázáni na pomoc Boží, abychom zvítězili nad svými slabostmi a byli zdraví. Důvěřujme mu ve všem a budme trpěliví. Svět zaniká se svojí žádostivostí, se svými omyly, svým spřežením se se Zlým... Škaredá tvář hříchu, který otravuje svět a náš život, zanikne. Bůh přetvoří všechno a světlo jeho vítězství už vychází. Aby nám pomohl, zasáhne Pán do našeho života. Zasáhne do dějin, do základů, aby zachránil tolik lidí, kolik je možné (srov. Mk 4,39; Lk 4,35). Žeň se blíží a celá církev si to musí uvědomit.

► Odpad od víry přivedl k dosud nikdy nepoznanému pomýlení, které brzy dosáhne svého vrcholu v hanebném modloslužebnictví, jehož pyšná tvář bude viditelná všem... (2 Sol 2,3-12)

Osoby, které se svévolně zastávají zla, jsou zárlivé na děti Boží a bojují proti nim. Církev trpí protiventstvem a zradami. Ale zachovejme si odvalu. S vírou svatých se staneme vítězi. Uvažujme každý den o Božím daru, který nám dal, aby nám otevřel přístup k věčnému životu v nebi v dokonalé, nepředstavitelné radosti. Uctívajme Pána ve vnitřní usebranosti, spolu s Marií, Královnou míru, která křičí v mukách svých porodních bolestí.

Pane a Bože, prosíme Tě, vyslyš vzlykání našeho srdce a dej nám svou milost.

Z Maria heute 537/2016 přeložil -mp-

Poznámky:

(1) Srov. Ž 19,1: „Nebesa vypravují Boží slávu.“

Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové srdečně zve na

SETKÁNÍ S BISKUPEM MONS. ATHANASIEM SCHNEIDEREM ve dnech 16. - 18. září 2016.

Mons. Schneider (*1961), pomocný biskup arcidiecéze Astana, předseda liturgické komise a generální sekretář Biskupské konference Kazachstánu, hlásá jako misionář pravé eucharistické úcty Boží slovo po celém světě a má co říci i k dalším aktuálním tématům, jež nás znepokojují ve světě i v samotné církvi.

Pátek 16. 9. 2016 - Velehrad

15.30 pontifikální mše svatá v tradičním staroslověnském ritu v bazilice • přestávka • přednáška/beseda v Sále kardinála Špidlíka.

Sobota 17. 9. 2016 - Klášterec nad Orlicí

10.00 mše svatá v tradičním ritu v kostele Nejsvětější Trojice • společné občerstvení • přednáška/beseda v místní sokolovně • svátostné požehnání v kostele.

Neděle 18. 9. 2016 - Čáslav

10.30 mše svatá v tradičním ritu v kostele sv. Alžběty • přestávka • **13.30** přednáška/beseda v sále hotelu Grand • **17.00** setkání Mons. Schneidera s kněžími na faře.

Při přednáškách/besedách bude zajištěn překlad do češtiny. Plakátek ke stažení na www.farnostklasterec.cz.

Papež František v Porciunkuli

Dne 4. srpna navštívil papež František Assisi, aby propojil dvě dějinné události - 800. výročí vyhlášení plnomocných odpustků z Porciunkule a Svatý rok milosrdenství.

Prameny vyprávějí, že jedné noci roku 1216 se sv. František z Assisi modlil v Porciunkuli, když tu náhle spatřil proud světla a nad oltářem se mu ukázal Kristus se svou Matkou, obklopeni zástupy andělů. Tázali se ho, co si přeje pro spásu duší. František na to odpověděl: „Prosím, aby se všem, kdo kajícím a po zpovědi přijdou navštívit tento kostel, dostalo velkého a velkorysého odpuštění a úplného prominutí všech vin.“ Uslyšel na to slova souhlasu, avšak pod podmínkou, že požádá papeže o vyhlášení těchto odpustků. Honorius III. žádost vyslyšel a 2. srpna 1216 za přítomnosti sedmi umbrijských biskupů sv. František před shromážděním lidu pronesl slavnou větu: „Bratři moji, chci vás všechny poslat do ráje!“

Po dlouhé chvíli osobní modlitby papež František rozjímal nad evangeliem (Mt 18,21-35), které podává Petrův dialog s Ježíšem, uvozený apoštolovou otázkou: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší?“

„V tomto Svatém roce milosrdenství je ještě zjevnější, jak může cesta odpuštění skutečně obnovit církev a svět. Nabízet dnešnímu světu svědectví o milosrdenství je úkol, kterému se nikdo nesmí vyhýbat. Svět potřebuje odpuštění - příliš mnoho lidí se uzavřelo v zášti a chová nenávisť, protože nejsou schopni odpustit. Ničí tak vlastní život i životy druhých lidí namísto toho, aby našli radost v klidu a pokoji. Prosíme o přímlyvu svatého Františka, abychom nikdy nepřestávali být pokorným znamením odpuštění a nástrojem milosrdenství.“

Nyní se v tichu pomodleme tak, jak to každý cítí. Zvu řeholníky, biskupy a kněze, aby teď odešli do zpovědnice a byli k dispozici ke smíření, já to také udělám. Prospěje nám, když dnes všichni společně přijmeme odpuštění,“ doplnil Svatý otec spontánně a dostal slovo - oblékl fialovou štolu a usedl do jedné zpovědnice, čímž vnesl

změnu do původního programu. Zhruaba za hodinu vyzpovídal celkem 19 lidí.

Místní biskup Domenico Sorrentino v pastoračním listu vydaném k 800. výročí Porciunkule vysvětluje mj. vlastní význam odpustků:

„Chtěl jsem prostými slovy všem vysvětlit, o co jde, a řekl jsem to takto: všem se nám dostává Boží milosti různým způsobem, a řekl bych, také v různých etapách. Hlavním a zásadním projevem milosrdenství je odpuštění hříchů. Vzpomeňme na podobnoství o marnotratném synu. Syn se vrací domů a dostává se mu otcova objetí a políbení. Je to milosrdný Bůh, který odpouští

náš hřích. Hřích má však ještě další dimenzi, kterou sice zakoušíme, ale ne vždy si ji uvědomujeme. Je to nemoc ducha, protože pokaždé, když hřešíme, vzdalujeme se nejen Bohu, ale také sobě samým, vzdalujeme se ostatním, vytvářejí se v nás rány, které mohou být již zacelené, ale často potřebují další léčbu... To vše je v klasické teologické terminologii nazýváno jako časné tresty. Není tomu však tak, jak by se mohlo zdát, že nám je Bůh zvenčí připravuje, nýbrž - jak upřesňuje Katechismus katolické církve, - jde o trest, který je plodem hříchu samotného. Pokaždé, když hřešíme, ubližujeme si. Abychom z tohoto stavu vyšli, je samozřejmě třeba osobního nasazení, ale bez zvláštní Boží milosti si neporadíme. A to je právě milost »odpuštění«, kterou vyprošuje církev pro zásluhy Krista a svatých z autority, kterou má jako matka a Kristova nevěsta. Prosí za nás o milost, která by pomohla každému z nás vyléčit své rány, stát se vnitřně krásným, aby vědomí, že jsme Božími dětmi, znovu zazářilo a bylo schopné opanovat naše vášně, naše vnitřní těžkosti a abychom tak znovu dostali vnitřní radost. To, co František nazýval »rájem«, není pouze ráj na onom světě. Ráj pro křesťana začíná už zde, protože Bůh sám je v nás. A čím víc se naše srdce otevírá pro něho, tím více zakoušíme ráj, vnímáme krásu onoho Františkova barvitého výrazu: »Chci vás všechny poslat do ráje,«“ řekl Vatikánskému rozhlasu biskup Domenico Sorrentino z Assisi.

Podle www.radiovaticana.cz

„Já budu tvoje Matka“

Celých třicet let jsem byl bojovným ateistou s levicovými názory. Odmítl jsem Boha, odmítl víru, ale Bůh mě neodmítl. Přivedl mě zpět k sobě neobyčejným způsobem skrze zázračné setkání s Marií.

Jsem otec Lazar Al-Antoni. Pocházím z Austrálie, z protestantské, metodistické rodiny. Můj otec byl protestant a matka se přikláněla na stranu katolicismu.

Ve velmi raném věku jsem si všiml, že moji blízcí nevedou křesťanský styl života. Říkali o sobě, že jsou věřící, ale navzájem se obelhávali a užívali vulgárního jazyka. Rychle jsem došel k přesvědčení, že náboženství je faleš a přetvářka. Zároveň jsem potkával lidi, kteří byli dobří, laskaví a ... nevěřící. Došel jsem k názoru, že náboženství nerozhoduje o tom, zda je někdo dobrý nebo ne. Náboženství, podle mého pohledu, nedělalo rozdíl mezi lidmi dobrými a zlými.

Materialismus a smrt

Když mi bylo 11 let, křesťanství jsem odmítl. V té době jsem zažíval hodně utrpení vnějších i vnitřních. Po odmítnutí víry jsem přijal jako jistotu, že nenarušitelné jsou jediné zákony přírody. Na svět kolem sebe jsem mohl mít vliv pouze silou mysli. Těto síle jsem také připisoval divy, které jsem si jiným způsobem nedokázal vysvětlit. Moje filosofické názory formovala četba Marxových děl a psychologická četba - Freud. Na jejich základě jsem si vytvořil materialistickou životní koncepci, opírající se o naturalismus, s jistou dávkou romantismu. Křesťanství jsem považoval za nástroje různých mocností zaměřených na realizaci jejich imperialistických cílů. Velký vliv na mě měli angličtí romantici - Byron, Shelley a Keats. Stále jsem ale byl člověkem hledajícím. Takový stav, to je pozice mnoha lidí na Západě. Usilují o vnitřní pokoj, jako by se hnali za fata morgánou. Když dojdou na to místo, zdá se jim ještě víc vzdálený.

V čase studií jsem v létě chodil na praxi do nemocnice. V rámci svých povinností jsem odvážel těla zemřelých pacientů do márnice. Jednou zemřelo malé děvčátko. Několik týdnů trpělo v nemocnici. To bylo strašné. Byl jsem přesvěd-

čen, že mrtvá přešla do nicoty, ale zároveň jsem vnitřně cítil nepokoj, a dokonce až vzdor, že umírá takové malé dítě! Mé srdce se neodevzdalo materialismu úplně. Tenkrát jsem o tom nevěděl, ale byl to hlas Boha, který jsem nechtěl poznat.

Cesta k obrácení

Jako spousta mých vrstevníků jsem v čase mládí poslouchal Beatles a byl jimi fascinován. Tito hudebníci byli pod vlivem Maharishiho Maheše Jógiho, tvůrce transcendentální meditace. Obrátili pozornost mnoha mladých (moji také) k hinduismu a buddhismu. Tato náboženství mě přivedla k hledání odpovědí na otázky, které mě trápily: Proč trpím? Proč se cítím osamělý? Jaký je cíl a smysl mého života? Nějakou dobu jsem dokonce prožil v Indii. Dále jsem však propagoval ateismus, a to už jako přednášející na univerzitě.

Přelom v mém životě nastal, když moje matka těžce onemocněla, měla nádor. Lékaři jí nedávali šanci na uzdravení. Poslední dny před její smrtí jsem prožil v nemocnici, spal jsem tam na podlaze. Když máma umřela, pocítil jsem strašlivou prázdnotu ve svém životě a velkou ztrac-

nost. Přišel jsem tehdy o životní rovnováhu. Matka pro mě byla jako zdroj a smysl života. Spolu s ní kdesi zmizela moje sebejistota. Po půl roce stálého smutku a bolesti jsem nebyl ani o vlásek blíže vnitřnímu klidu a harmonii. Nakonec jsem se rozhodl udělat něco podivného: vrátit se do nemocničního pokoje, ve kterém zemřela moje matka. Chtěl jsem tak porozumět jakémusi tajemství smrti, která pro mě byla jako neproniknutelná temnota. Ale řeholní sestry, které tu nemocnici spravovaly, mě do toho pokoje nepustily. Ukázalo se, že v něm někdo byl. Při čekání na umožnění vstupu mě poslaly do nemocniční knihovny. Tam jsem našel knížku amerického řeholníka Thomase Mertona. Byl to jeho životopis. Začal jsem ho číst, a ta četba mě natolik pohltila, že jsem na nemocniční pokoj úplně zapomněl. Sestry, které v nemocnici pracovaly, zřejmě také zapomněly. Merton mi připomenul můj vlastní život: filosof inklinující k levici, přednášející, který četl stejné knížky a díval se na tytéž filmy jako já. On také ztratil matku. Po její smrti začal hledat útěchu v katolickém klášteře. Rozhodl jsem se udělat totéž - univerzitu vyměnit za klášter.

V klášteře

Nazítří jsem zavolal do prvního lepšího kláštera, který jsem v telefonním seznamu našel, a ptal jsem se, jestli se mohu stát mnichem. Můj protějšek se mě začal vyptávat: do které církve patřím, kdo je mým duchovním otcem, kdo mě k nim poslal apod. Rychle se ale zorientoval, že nemám ani ponětí o řeholním životě, a rozhovor ukončil. Rozhodl jsem se to tak nenechat. Podíval jsem se do telefonního seznamu znovu a našel číslo na jiný klášter. Byl to srbský pravoslavný klášter svatého Sáby poblíž Melbourne. Ukázalo se, že mluvím s mnichem, který byl v klášteře biskupem. V mnoha pravoslavných kláštorech je biskup na místě jako jeden z mnichů. On, místo aby se mě vyptával, řekl jen jednoduše: „Přijď a uvidíš!“ Později jsem pochopil, že ta slova nepoužil náhodně. Právě těmito slovy se obrátil Filip na Natanaela, když se ten potě, co se dozvěděl o Ježíšovi, otázal, co může pocházet dobrého z Nazareta (srov. Jan 1,46). Rozpálen zvědavostí jsem čekal na to setkání. ►

► Klášter svatého Sáby byl hodně známý díky ikoně Matky Boží proslulé milostmi. O Marii jsem slyšel už dřív, ale neměl jsem k ní osobní vztah, ani jsem také nerozuměl její roli v církvi. Při občasných návštěvách jsem kostely vnímal jen jako muzea uměleckých děl a ne jako skutečné svatyně.

Hned po vstoupení do kostela jsem tu ikonu spatřil. Měla pořádné rozměry. Moje oči se upnuly na způsob, jakým jí Srbové vzdávali čest. Všichni se před ní skláněli třikrát až k samé zemi. Australané se nikomu neklanějí. Lidé známi a v Austrálii populární nebo i úplně obyčejní si při setkání obyčejně podají ruku. Poklona ikoně pro mě bylo něco velmi trapného, ale pomyslel jsem si, že budu vstřícný a udělám to, co dělají druzí.

Nová Matka

Sklonil jsem tělo k zemi a přilnul k podlaze. Ležel jsem přitulený k ní a pociťoval, jak moje emoce po ztrátě matky dostávají hlas – všechen smutek a žal. Začal jsem plakat, modlit se a zpovídat se nahlas. Vyléval jsem svoje pocity, cítil jsem se osamocen, jako sirotek. Tehdy jsem se zvedl a udělal další poklonu. Vlna smutku a žalu mě zcela naplnila. Tu jsem najednou ze zadu zřetelně uslyšel slova: „Já budu tvoje Matka.“ Obrátil jsem se přesvědčený, že to se mě jedna z žen v kostele pokouší potěšit, ale nikdo tam nebyl. Znovu jsem začal tesknit a podruhé jsem uslyšel ta stejná slova. Všiml jsem si, že

Matka Boží z ikony nacházející se naproti mně se jakoby lehce vyklonila směrem ke mně. Naklonila hlavu dopředu, nachýlila se směrem ke mně a hleděla mi přímo do očí, usmála se a pronesla potřetí: „Já budu tvoje Matka.“ V úsměvu byla překrásná a plná lásky, tak nádherná a milující, že její slova okamžitě odebrala veškerou

Intelektuální pýcha Západu nezná hranic. Když jsem pracoval na univerzitě, byl jsem přesvědčen o tom, že moje znalosti jsou bez hranic. Zdálo se mi, že vím všechno. Když se Ježíš stal mým Mistrem a Učitelem, tehdy jsem si uvědomil, že jsem setrval v pýše.

bolest z mého srdce. Díky její lásce a přítomnosti jsem se cítil obnovený a nově narozený. Dala mi novou víru, naději a sebejistotu. Celá její postava vyzařovala světlo. Když jsem vstal, Maria se „vrátila“ na své místo a já jsem se rozhodl udělat třetí poklonu. Když jsem z kostela vycházel, byl jsem přesvědčen, že mám milující Matku. Po tomto mimořádném setkání jsem řekl biskupovi, že odsud nemohu odejít, protože život ve světě pro mě ztratil smysl. Biskup souhlasil. Opustil jsem tedy práci na univerzitě a zůstal jsem v klášteře.

Křesťanský styl života

V klášteře si biskup hned povšiml, že jsem skutečně nerozuměl tomu, v čem

spočívá křesťanský styl života. Pro formu vzdělávání mi doporučil odjezd do Srbska a Řecka na horu Athos. Tam jsem strávil dva roky.

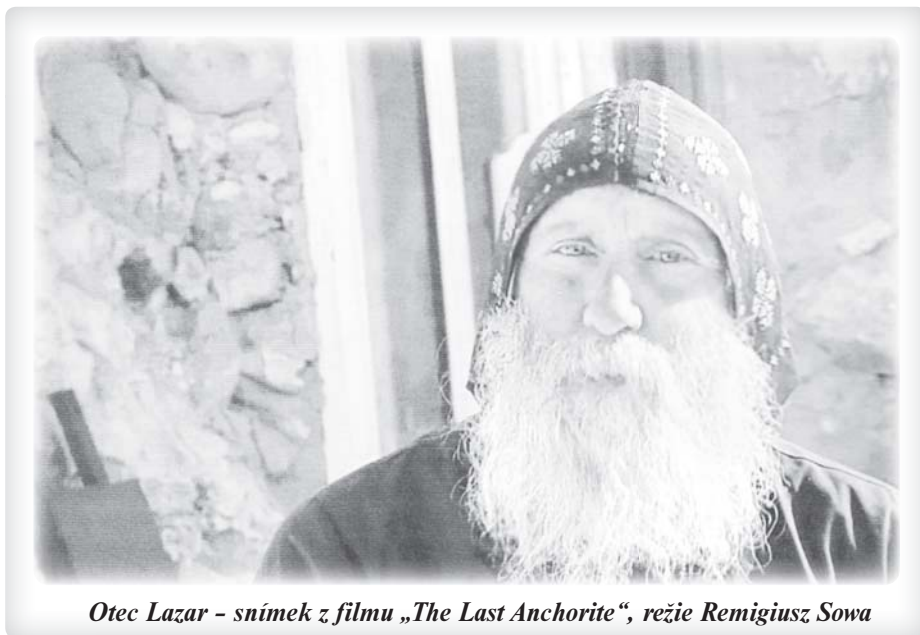
V Srbsku mě klášterem provázel mnich, který neuměl anglicky. Já jsem zase uměl srbsky jen pár slov. Procházel jsem klášter, nad jehož branou byla freska představující Ježíše a Marii, jak spolu hovoří. Když mi řeholník objasňoval význam slov jimi vyřčených, slyšel jsem to anglicky. Nechápal jsem každé slovo, ale věděl jsem intuitivně, o čem mluvil. Maria řekla: „Synu, odpusť jim“, prosila Ježíše za lidstvo, a Ježíš odpovídal: „Ne, jejich srdce jsou zatvrzelá. Neodpustím jim.“ Tento dialog se opakoval třikrát. Když se Maria potřetí obrátila se stejnou prosbou na Ježíše, dodala: „Synu, kvůli mně jim odpusť.“ Tehdy Ježíš odpověděl: „Kvůli tobě jim odpustím.“ Duch Svatý způsobil, že jsem ten rozhovor slyšel tak, jako by byl o mně. Místo „jim“ jsem slyšel „mu“. To za mne Maria prosila svého Syna o odpuštění. To moje srdce bylo zatvrzelé. Návštěva srbského kláštera mi dala milost objevení Krista jako mého Pána a Spasitele, díky Marii. Věděl jsem, že potřebuji odpuštění hříchů a proměnu svého srdce.

Intelektuální pýcha Západu nezná hranic. Když jsem pracoval na univerzitě, byl jsem přesvědčen o tom, že moje znalosti jsou bez hranic. Zdálo se mi, že vím všechno. Když se Ježíš stal mým Mistrem a Učitelem, tehdy jsem si uvědomil, že jsem setrval v pýše. Dříve jsem nedokázal akceptovat lidské slabosti, vyžadoval jsem od jiných, aby je překonávali za každou cenu. Teprve Pán mi dal milost spolucitění a porozumění.

Život na poušti

Po mém návratu ze Srbska a Řecka přijela jednu sobotu do kláštera trojice mladých Egyptanů. Byli to křesťané, koptové, patřící k církvi založené samotným evangelistou svatým Markem. Bylo to moje první setkání s koptským křesťanstvím.

Jedna z dívek v té trojici mi začala vyprávět o Písmu svatém. Od doby svého vstupu do kláštera jsem se zajímal jenom o Matku Boží. Slovo Boží jsem nečetl, ačkoliv jsem měl svůj výtisk Bible. Byl zcela nový, zatímco ten její byl úplně opotřebovaný, sotva držel pohromadě, s lističky a vpisky na každé straně.

Otec Lazar - snímek z filmu „The Last Anchorite“, režie Remigiusz Sowa

► Koptka mi s nadšením začala vyprávět biblické příběhy. Naslouchal jsem všemu, co říkala, s otevřenými ústy. V biblických postavách jsem začal poznávat obraz svého vlastního života.

Během našich dalších setkání mi mladá Egyptanka vyprávěla také o koptské mnišské tradici, o životě na poušti a o mniších. Po návratu z kláštera na hoře Athos jsem cítil, že mi v srbském klášteře něco začalo chybět. Byl tam přílišný ruch. Hodně lidí přijíždělo na návštěvy a zase odjíždělo. To mě moc rozptylovalo. Toužil jsem po životě více osamoceném, ne ve společenství jako dosud. Moje nová známá mi svým vyprávěním vlila do srdce touhu po životě na poušti, tak jako žil svatý Antonín Veliký. Neměl jsem ponětí, že ten velký svatý byl kopt.

Vhodná příležitost se naskytla, když Austrálii navštívil Šenuda III., koptský patriarcha. Během rozmluvy jsem se ho zeptal, zda bych se mohl stát mnichem na poušti. Šenuda III. mi odpověděl takto: „Máš-li lásku Boží v srdci, můžeš být šťastný všude.“ Odpověděl jsem, že nyní nemám v srdci štěstí a že bych je chtěl najít v Egyptě. Tehdy se na mě patriarcha podíval pronikavým pohledem a po chvíli řekl: „Zvu vás.“ Takto jsem se v roce 1996 dostal do koptské církve. Krátce nato jsem se stal koptským mnichem a poustevníkem, později rovněž knězem.

Duchovní boj

Každý křesťan je ve stavu duchovní války se satanem. Když žiješ v křesťanském prostředí, máš oporu, pomoc kolem sebe. Jsi jako dítě v kolébce. Pokud jsi v ní, chrání tě. Můžeš plakat i trpět, ale jsi mezi svými. V mnoha zemích na Západě ta kolébka podlehla značnému zničení. Žiješ-li mezi lidmi, kteří nevěří a nechtějí uvěřit, vedeš dvojí válku - vnější a vnitřní. Křesťan se musí Božím způsobem od toho světa oddělit, jak psal svatý Pavel v 2 Kor 6,17: „Vyjděte tedy z jejich středu a oddělte se, říká Pán.“ Musí se také chránit před vlivy světa, jak napsal svatý Jan v 1 Jan 2,15: „Nemilujte svět ani to, co je ve světě.“ Jednou z podstatných složek toho oddělení je omezení sama sebe. Postarej se, aby tvůj svět byl prostý a malý. Nedělej ze sebe někoho, kým nejsi. Nemysli si, že můžeš nosit neslušné oblečení a nebudit chtivost u mužů. Ne-

Fotografické sympóziium u příležitosti 1060. výročí narození sv. Vojtěcha

Mezinárodní fotografické sympóziium u příležitosti 1060. výročí narození sv. Vojtěcha pořádá galerie Crux v Brandýsi nad Labem. Koordinátor sympóziia David Válka se obrátil s výzvou na fotografy ze zemí spojených s životem sv. Vojtěcha, aby do 20. září 2016 zaslali na adresu galerie fotografie inspirované životem a činností tohoto českého světce: „Svatý Vojtěch je patronem všech zemí visehradské skupiny. Pod birmovacím jménem Adalbert je uctíván také v německy mluvících zemích a jeho nesmazatelné stopy jsou také v Itálii, především v Římě. Myslím si, že stojí za to se věnovat nejen

dějinám, ale vnímat i aktuální souvislosti. A proto nyní vyzývám všechny fotografy, aby se zúčastnili tvůrčího sympóziia naší galerie na téma: Pouť sv. Vojtěcha. Témata jsou pojata širěji, jsou věnována jak historii, tak i aktuálním otázkám, jako např. novodobému otroctví nebo alkoholismu,“ říká David Válka.

Díla budou vystavena v den Národní svatováclavské poutě 28. září 2016 a tři nejlepší galerijní komise finančně odmění. Podrobnosti o fotografickém sympóziium najdete na stránkách www.galeriecru.cz.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 12. 8. 2016

mysli si, že můžeš kouřit omamné prostředky a nepropadnout závislosti; krást a nebýt dopaden (dopadena); konat zlo, které tě nezničí. Ono tě dříve či později zničí, pokud to budeš dělat.

V roce 2006 jsem poblíž své poustevny prožil tuto událost: V době předvelikonoční postní doby jsem chodil o půlnoci do Jeskyně sv. Antonína, abych se modlil žalmy. Končil jsem kolem půl druhé a vracel jsem se do své jeskyně. Mnohokrát, když jsem šplhal po horách, jsem viděl obrysy zvířat na skalách. Tě noci, když jsem pohlédl nahoru, jsem spatřil obrovitého medvěda. Vypadal jako hrozný, černý stín. Začal se ke mně přibližovat. To mě poděsilo. V jistou chvíli jsem si uvědomil, že to nebyl medvěd, ale satan. Otcové pouště říkají, že když se k mnichovi blíží ďábel, musí se modlit, a on se ztratí jako dým. Tě noci jsem se nemodlil, ale podlehl jsem hrůze. Byl jsem úplně zkamenělý hrůzou! Když se ke mně ďábel blížil, ztratil jsem rovnováhu; v důsledku pádu jsem si zlomil čelist a kost v noze a poškodil si kolena. Ten zážitek pro mne znamenal pořádnou lekci, na kterou nikdy nezapomenu. Pamatujte, že každá modlitba, třeba jenom střelná, krátké vzpomnutí jména Ježíš, satana porazí a zažene ho, když budete v nebezpečí.

Dbát o prvotní zápal

Můj život je důkazem toho, že Bůh pro nás má plán: plán, aby nám pomo-

hl, uzdravil nás a spasil. V mém případě se začal realizovat skrze přímlyvu Matky Boží a svatého Antonína.

V klášteře pozorují bratry, kteří propadli rutině. Když mě prosí o radu, říkám, aby dbali na svůj prvotní zápal mnišského života. Takový je náš lidský stav, že v nás ten prvotní zápal uhasíná. Pohledme na manželství. Kolik z nich začalo krásně: námluvy a láska v prvních měsících a letech, narození dětí. A potom boj o peníze, dům, každodenní záležitosti... Podobně je to s vykonávanou prací...

V duchovním životě je to modlitba, která nás každého dne obnovuje. Nedo- vol, aby se z ní stala rutina. Náš problém je podobný tomu, jaký měla církev v Laodiceji (srov. Zj 3,15-16). Nejsme studení ani horcí, jenom vlažní. Být ve stavu lhostejnosti i nevěšmavosti je závažný hřích.

V křesťanské tradici je něco takového jako klášterní život, který je přeplněn modlitbou a rozvažováním o Bohu. Buďte jisti, že mniši se celý den modlí za vás i za celý svět, vaším jménem stojí před Bohem a přinášíjí své pokání a odřikání k větší chvále Boží.

Otec Lazar

Zpracoval Bartłomiej Grysa podle: Ojciec Łazarz, „Pokonaj swoje demony“ oraz Christian Youth Channel, „Fr. Lazarus Al-Anthony“

Z Miłujcie się! 2/2016 přeložila -vv-

Suma o darech svatého Josefa (38)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola X: Dar toho, že se svatý Josef jako první po svatě Panně klaněl narozenému Kristu

Dříve, než popíšeme, jak se svatý Josef klaněl narozenému Spasiteli, musíme poznamenat, že svatě jesle Páně, do nichž se Syn Boží narodil z Panny, bylo místo chudobné a vzdálené od ostatních obydlí; nebylo však příliš vzdálené od místa, kde byl Spasitel obřezán. Je tak třeba mít na paměti, že se jednalo o tři místa blízko sebe. První místo bylo to, kde Panna a Matka bez bolesti porodila Krista. Na

tomto pak místě „naše země vydala plody“; zde „pravda vypučela ze země“; zde „spravedlnost shlédla z nebe“; ⁽¹⁾ zde „vyšel ženich ze své svatební komnaty“; ⁽²⁾ zde se Panna klaněla tomu, kterého zrodila; zde se rovněž svatý Josef jako první po svatě Panně klaněl Kristu; zde Panna Slovo Boží zavinula do plenek. ⁽³⁾

Druhým místem jsou jesle Páně, ne daleko od uvedeného místa, nýbrž s ním spojené. Zde Syn Boží snášel, aby ležel na seně; zde jako malíček byl živěn mlékem Panny; zde „býk poznal svého hospodáře i osel jesle svého pána“; ⁽⁴⁾ zde se rozjímala díla Boží mezi dvěma zvířaty; zde ho pastýři našli a klaněli se mu. ⁽⁵⁾

Třetím místem bylo to, kde byl Kristus obřezán. Zde Kristus prolil své slzy a krev; zde ho Maria a Josef nazvali jménem Ježíš. A věz, že toto místo je výše než dvě předtím zmíněná místa, jak jsme to shledali napsáno u těch, kdo toto místo viděli.

O tom, že se Josef jako první po svatě Panně klaněl Kristu, nás přesvědčují mnohé důvody: nejprve ten, že Josef s nejvyšší touhou očekával nejdůstojnější zrození Spasitele; dále ten, že se předtím mírně vzdálil od těhotné Panny; dále také ten, že se považuje za velmi pravděpodobné, že svatá Panna, která věděla, o jakou událost se jedná, Josefa ke klanění vyzvala, aby pravý Bůh, který by měl být přijat s nejvyšší velkolepou nádherou a s nadšeným jásotem a radostí lidského rodu, a přitom byl přijat nahý a ve velmi ubohé chatrči, obdržel alespoň vroucí klanění své Matky a toho, kdo byl pokládán za jeho otce. Nepochybujeme o tom, že když Josef viděl, jak dítě a zároveň Bůh vyšlo z lůna, a pohlédl na adorující Panu, také hned padl na zem, aby se klaněl. Byl k tomu takřka donucen svojí nejvyšší silnou vnitřní touhou, nejsvětějším vnějším příkladem Panny, přejasným vzhledem božského dítěte a nebeským osvětlením uprostřed noci.

Toto klanění se bezpochyby líbilo Bohu více než nějaká oběť, veškerá světská nádhera či jakýkoliv druh jásohu a bylo více vznešené, milé a úctyhodné než všechny dary. A nemáme věřit, že když andělé zpívali na výsostech své božské zpěvy a Josef je slyšel svými tělesnými ušima, byl nadšen, či spíše pro svou nesmírnou radost podlehl extázi? Dále, jestliže prostým pastýřům množství andělů nebesky a sladce zapělo: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle“, ⁽⁶⁾ proč bychom neměli věřit, že se adorující nejsvětější Panně a Josefovi přihodilo něco stejného nebo spíše ještě většího? A ne

staví se proti tomu, že evangelium to neobsahuje, protože ono mlčí o mnoha dalších věcech, u nichž se nebojíme, že by je neobsahovalo. Maria a Josef se dále jeví jako méně vhodné svědkové nevěřícím ohledně Spasitelových skutků, především vzhledem k společné důstojnosti Marie a Josefa. Avšak věřící, kteří znají, jak andělé mají hrůzu projevovat se veřejně před mnohými a jak své útechy poskytují ve skrytosti, tyto a mnohé jiné divy rozjímají, vyznávají a věří. Jinak, jaké díky řekl ve své mysli Josef našemu Spasiteli, ponecháváme katolickému a uvažujícímu čtenáři k rozjímání. Taková tajemství je totiž lepší zahalovat mlčením, než se je snažit odhalovat slabými a drsnými hloupostmi smrtelníků.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 85,12-13. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Srov. Ž 19,6. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Srov. Lk 2,7. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Srov. Iz 1,3. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Srov. Lk 2,16. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Lk 2,14. [pozn. překl.]

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení a radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY NA ZÁŘÍ 2016

Všeobecný: Aby každý člověk přispíval k obecnému dobru a povznese ní společnost, v níž lidská osoba bude středem pozornosti.

Evangelizační: Aby si křesťané, kteří přijímají svátosti a rozjímají o Písmu svatém, stále více uvědomovali své poslání šířit evangelium.

Národní: Ať Duch Svatý pomáhá všem rodičům, vychovatelům, učitelům, kněžím a katechetům v jejich evangelizačním poslání a povolání.

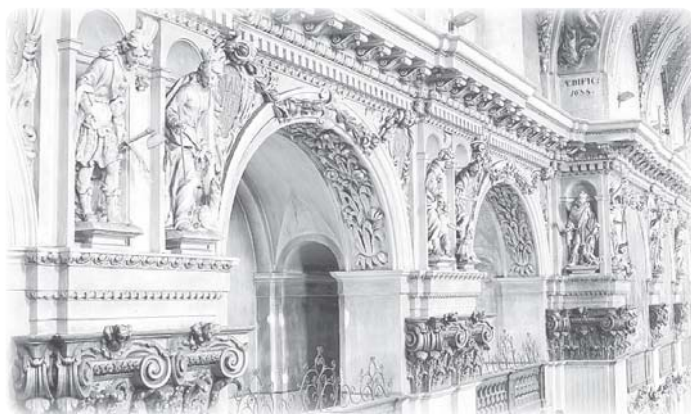
Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Kardinál Dominik Duka podpořil snahu zapsat broumovské kostely na seznam UNESCO

Kardinál Dominik Duka udělením své záštity otevřeně podpořil snahu místních památkářů, obyvatel a farníků spolupracujících s týmem europoslance Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL) zapsat broumovský klášter a kostely na seznam UNESCO. Zdechovský věří, že se do konce prázdnin podaří získat i oficiální podporu od pana prezidenta a ministra kultury, kteří taktéž přislíbili pomoc.

„Z udělené záštity mám obrovskou radost, protože ať se to nemusí na první pohled zdát, je zapsání, a tím i záchrana těchto památek včetně navrácení kulturního života do jejich prostor, aktivita, která

musí být vnímána v širokém kontextu,“ vysvětluje Zdechovský a dodává, že ještě zdaleka není vyhráno: „Jsou to tisíce hodin, které nám to již zabralo a zabere, ale jsme běžci na dlouhou trať. Celý tým pevně věří, že se nám to podaří a Královéhradecký kraj konečně bude mít svou vlastní památku světového významu.“

„Kostely zatím určitě chceme dát na seznam český a evropský,“ doplňuje broumovský děkan Martin Lanži, který v současné době pomáhá s přípravou dokumentace, jež je dalším potřebným krokem na cestě k zápisu těchto unikátních architektonických staveb na seznam UNESCO. Farnost chce i více spolupracovat s městem a představiteli broumovského kláštera. „Velmi nám s tím pomáhá Královéhradecký kraj s jeho bruselským zástupcem a také šéf krajských památkářů z Josefova. Bez jejich obrovského nasazení a pomoci bychom to rozhodně nezvládli,“ dodal děkan Lanži.

Jitka Fialová

Doplňující informace:

<http://www.tiskovky.info/tiskove-zpravy/prezident-i-ministr-kultury-podporuji-snahu-zapsat-broumovske-kostely-do-unesco>

Kontakt: Tomáš Zdechovský, tel. +420 774 888 300, tomas.zdechovsky@europarl.europa.eu

Nejméně 250 francouzských kostelů čeká demolice

Francouzská protiteroristická policie necelý týden po vraždě P. Jacquese Hamela v Rouenu opětovně zasahovala, tentokrát v hlavním městě. Dne 3. srpna přerušila bohoslužbu v kostele sv. Rity (rue François Bonvin v patnáctém pařížském okrese) a doslova z budovy vyvekla skupinu kněží, ministrantů a věřících, píše italský list *Famiglia Cristiana*. Důvodem byla plánovaná demolice kostela, který má uvolnit místo novému parkovišti, a které se věřící snažili zabránit. Prohlášení pařížské policie poté lapidárně informovalo, že evakuace osob z budovy proběhla bez incidentů. Opomnělo však dodat, že agenti na posvátné místo vtrhli, když se slavila mše svatá.

Spor pařížských katolíků a vlastníka sakrální budovy – belgické společnosti *Les Chapelles Catholiques et Apostoliques* se vleče už dlouhou dobu – od roku 2000.

Teprve o deset let později schválila francouzská památkářská komise stržení budovy, kterému podle jejího soudu nebránily žádné umělecké ani urbanistické důvody. Proti rozhodnutí komise se však postavila skupina architektů, která naopak upozorňovala na ojedinělý novogotický styl kostela, postaveného na počátku 20. století. Podpořili je kněží z Institutu Dobrého Pastýře a pařížští věřící, kteří začali kostel zaplňovat při každodenní mši svaté, skupinově modlitbě růžence, slavení

Kostel sv. Rity tak následuje dalších dvacet kostelů, které byly ve Francii strženy od roku 2000, poprvé od Francouzské revoluce. Obdobný osud čeká v příštích letech podle francouzského senátu až 2800 sakrálních staveb.

svátosti křtu... Majitel kostela se proto obrátil na soud, který letos v lednu potvrdil definitivní datum demolice, jemuž předcházelo popsané vyklizení budovy pařížskou policií.

Kostel sv. Rity tak následuje dalších dvacet kostelů, které byly ve Francii strženy od roku 2000, poprvé od Francouzské revoluce. Jsou mezi nimi také stavby staršího data – kupříkladu hlavní farní kostel sv. Josefa z roku 1870 v obci Saint-Georges-des-Gardes, stržený před deseti lety. Obdobný osud v nejbližší době čeká dalších 250 francouzských kostelů a podle francouzského senátu v příštích letech až 2800 sakrálních staveb. Kunsthistorik Didier Rykner, ředitel časopisu *Tribune de l'Art*, v této souvislosti prohlásil: „Kostely v troskách jsme neviděli od druhé světové války.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 6. 8. 2016

Pondělí 29. 8. 2016

6:05 Harfa Noemova 6:30 Vysočina – odkaz Josefa Jambora
7:10 Záliv svatých 8:15 Labutí sen o duši 9:05 Kazachstán,
poutní kostel 10:00 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury vyšší
– z písničky vyrostli, a do světa si zašli 11:10 Světznámé
výšivky z Cifera 11:25 Volání: Etiopie 11:35 V pohorách
po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy
11:45 Bible pro nejmenší: Konečně doma 11:50 Sedmihlásky
(55. díl): Či je to luka 12:00 Polední modlitba 12:05 Hop
Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl): Folková po-
hlednice z Mohelnického dostavníku 2015 12:45 Hrdinové
víry (8. díl): Oto Mádr 13:50 Legenda jménem Vesmír:
DCŽM Vesmír 14:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I.
14:25 Ars Vaticana (27. díl) 14:35 Strání – obec pod Javorínú
14:55 Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý
lékař z Moskvy 15:20 Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta
Munzarová, CSc. – Důstojnost člověka a péče o umírající
16:00 Až na konec světa 17:05 O kom, o čem: Profesor Rudolf
Haša 17:30 Jezuité o: Ignác z Loyoly 17:50 Poselství sva-
tých: Matka Tereza 18:05 25. výročí návštěvy Matky Terezy
na Slovensku 18:30 Bible pro nejmenší: Narození Ježíše
18:35 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka 18:40 Putování mo-
drou planetou: Mexiko 19:15 Plnou parou do srdce Beskyd
20:00 Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka
a novinářka [P] 20:15 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl):
Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka 20:25 Misie sloven-
ských salesiánů v Belgii 21:20 Cestujeme regionem Záhorie
22:25 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili
23:30 Kulatý stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy 1:00 Noční
repríza dopoledních pořadů.

Úterý 30. 8. 2016

6:05 Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou
(51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní styl 7:35 Muzikanti,
hrajte 8:05 Pod lampou 10:10 Můj Bůh a Walter: Zjevení
a Bible I. 10:30 Řád svatého Huberta 10:50 Noční univer-
zita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 11:50 Bible
pro nejmenší: Narození Ježíše 12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Strání – obec pod Javorínú 12:25 Galavečer Odry 2014
13:20 Sestra Sára 13:45 Hudba na pražské Loreť 14:25 Kulatý
stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy 16:00 869 dní
16:30 Milosrdenství a svatost: Krakov II. 16:50 Rajčická dolina
17:05 Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz
– běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze
Minsk-Mohylev 17:25 V pohorách po horách (28. díl):
Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy 17:35 Sestra Sára
18:05 Noeland (51. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Jan Křtitel
18:35 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka 18:40 Hermie a ne-
poslušná včela Buzby 19:15 Svěcení kaple Božího milo-
srdenství 19:30 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2016 [P]
20:00 Město strachu – Pákistán [P] 20:30 10 let s televizí
Noe: Vzdělávání otevřeně 21:35 Zpravodajské Noeviny:
30. 8. 2016 22:00 Ohlédnutí z SDM Kraków 2016
0:05 Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková 1:10 Noční repríza
dopoledních pořadů.

Středa 31. 8. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2016 6:25 Noční uni-
verzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. – Důstojnost
člověka a péče o umírající 7:05 Za operou 7:55 100 let na
Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy
Panny Marie Svatohostýnské 8:50 Pro víta mundi (112. díl):
Eva Budzáková 9:25 Ars Vaticana (27. díl) 9:40 Přímý přenos
generální audience papeže [L] 11:00 Pěšák Boží 11:45 Bible
pro nejmenší: Jan Křtitel 11:50 Sedmihlásky (55. díl): Či je to
luka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Misie slovenských sale-
siánů v Belgii 12:55 Hlubinami vesmíru s Ing. Janou Tichou:
Planetky, 2. díl 13:40 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kul-
tuře (117. díl): „Odříkaného největší krajíc“ 15:00 Propast
15:35 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2016 16:00 Můj
chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka
16:15 Tam a zpět 16:30 Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková
17:35 ARTBITR – Kulturní magazín (21. díl): S režisérem

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Vítez Zapletalem 17:45 Poézia v obraze – Lubomír Rapoš
18:00 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 18:15 Hermie
soutěží 18:30 Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše
18:35 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka 18:40 Zachraňme
kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově
19:00 Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer 20:00 Léta
letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg
20:25 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme
se k Hospodinu [P] 21:25 Příběhy odvahy a víry: Doktor
Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy 21:55 25. výročí ná-
vštěvy Matky Terezy na Slovensku 22:15 Generální audi-
ence Svatého otce 22:50 Na hranici pekla: Pronásledování
křesťanů v Iráku 23:20 750 let Svinova 0:00 Večer chval
(54. díl): Z kaple P. Marie Hvězdy evangelizace 1:05 Noční
repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 9. 2016

6:05 Hluk 6:15 Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač –
scenárista a dramaturg 6:40 Putování modrou planetou:
Mexiko 7:15 Bulharsko: Život ve skrytosti 8:00 Milosrdenství
a svatost: Krakov II. 8:20 Svěcení kaple Božího milo-
srdenství 8:30 Outdoor Films s Martinou Prášilovou
a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) ži-
votní styl 10:10 Kulatý stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy
11:40 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka 11:45 Bible pro
nejmenší: Satan pokouší Ježíše 12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Galavečer Odry 2014 12:55 Kalvária Nitrianské Pravno
13:35 Generální audience Svatého otce 14:05 Muzikanti,
hrajte 14:35 Pro víta mundi (112. díl): Eva Budzáková
15:15 Noeland (51. díl) 15:40 Sedmihlásky (55. díl): Či je
to luka 15:45 Volání: Etiopie 16:00 Zpravodajské Noeviny:
30. 8. 2016 16:20 Harfa Noemova 16:45 V pohorách po
horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy
16:55 Hudba na pražské Loreť 17:30 Ars Vaticana (28. díl)
17:40 Cesta návratu 18:00 Hermie a neposlušná včela Buzby
18:35 Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti 18:40 Skryté po-
klady: Olga 19:10 Zimbabwe: Z temnoty 19:30 Zpravodajské
Noeviny: 1. 9. 2016 [P] 20:00 Jak potkávat svět (44. díl):
S Vladimírem Mertou [L] 21:20 Putování po evropských klá-
sterech: Trapistický klášter v Mariawald, Německo 22:00 Pod
lampou [P] 0:10 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2016 0:30 Můj
chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka
0:45 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 1:00 Noční repríza
dopoledních pořadů.

Pátek 2. 9. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2016 6:25 25. výročí
návštěvy Matky Terezy na Slovensku 6:45 Můj chrám:
JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka 7:05 Misie
slovenských salesiánů v Belgii 7:55 Příběhy odvahy a víry:
Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy 8:20 44 let no-
vickou 8:50 Cvrlikání (41. díl): Sova & Slamák 10:00 ARTBITR
– Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka
Dvořáka 10:10 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte,
vraťme se k Hospodinu 11:05 Kalvária Nitrianské Pravno
11:45 Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti 11:50 Sedmihlásky
(55. díl): Či je to luka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše
svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (28. díl)
13:00 Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scená-
rista a dramaturg 13:30 Hop Trop na Mohelnickém dostav-
níku 2015 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického

dostavníku 2015 14:10 Noční univerzita: P. František
Lízna, SJ – Vězením ke svobodě 15:20 Putování modrou
planetou: Mexiko 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2016
16:20 Skleněná múza 16:30 Svěcení kaple Božího milo-
srdenství 16:45 Povolání – Sestra Olga 17:00 Cesta k andě-
lům (103. díl): P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm 18:00 Město
strachu – Pákistán 18:30 Bible pro nejmenší: Ztracená
ovečka 18:35 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka 18:45 Můj
Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 19:00 Putování po evrop-
ských klásterech: Trapistický klášter v Mariawald, Německo
19:35 Obdarování – Otec Radek 20:00 Noemova pošta:
Září [L] 21:45 V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný
– Hostýnské vrchy 22:00 Na hranici pekla: Pronásledování
křesťanů v Iráku 22:30 Outdoor Films s Martinou Prášilovou
a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní
styl 0:05 10 let s televizí Noe: Jsme společenství 1:05 Noční
repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 9. 2016

6:05 10 let s televizí Noe: Jsme společenství 7:10 Léta
letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dra-
maturg 7:35 Poodří – mokřady mezinárodního významu
České republiky 8:25 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka
8:30 Noeland (51. díl) 8:55 Hermie a neposlušná včela
Buzby 9:35 Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderá-
torka a novinářka 9:50 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška
11:00 Strání – obec pod Javorínú 11:20 Můj Bůh a Walter:
Zjevení a Bible II. 11:35 25. výročí návštěvy Matky Terezy
na Slovensku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka
12:10 Pod lampou 14:15 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2016
14:35 Jak potkávat svět (44. díl): S Vladimírem Mertou
16:00 Město strachu – Pákistán 16:30 Muzikanti, hrajte
17:00 Milosrdenství a svatost: Krakov II. 17:20 Příběhy
odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR
17:55 První láska Matky Terezy [P] 18:30 Bible pro nej-
menší: Ztracená ovečka 18:35 Sedmihlásky (55. díl): Či
je to luka 18:40 Volání: Etiopie 18:50 Hlubinami vesmíru:
S Petrem Horálkem a Petrem Kulhánkem [P] 19:30 V sou-
vislostech (149. díl) [P] 20:00 Matka Tereza – Pero v Boží
ruce (1. díl) [P] 21:35 V pohorách po horách (29. díl):
Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy [P] 21:45 Mezi pražci
(50. díl): Září 2016 [P] 22:35 Kibeho: Mariánské poutní
místo v Africe 23:25 Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta
Munzarová, CSc. – Důstojnost člověka a péče o umírající
0:05 Hop Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl):
Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015
0:45 Mwebare kwija – Klinika v buši 1:00 Noční repríza
dopoledních pořadů.

Neděle 4. 9. 2016

6:15 Milosrdenství a svatost: Krakov II. 6:35 Ars Vaticana
(28. díl) 6:45 Svěcení kaple Božího milosrdenství 7:00 Jak po-
tkávat svět (44. díl): S Vladimírem Mertou 8:20 Poselství sva-
tých: Matka Tereza 8:35 Putování modrou planetou: Mexiko
9:10 První láska Matky Terezy 10:00 Mše svatá z Baziliky
sv. Petra v Římě: Svatořečení Matky Terezy z Kalkaty [L]
12:00 Studio Matka Tereza [L] 13:35 V souvislostech (149. díl)
13:55 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2016 14:20 Muzikanti,
hrajte [P] 14:55 10 let s televizí Noe: Jsme společenství
16:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme
se k Hospodinu 17:00 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II.
17:15 Hlubinami vesmíru: S Petrem Horálkem a Petrem
Kulhánkem 17:55 Sedmihlásky (41. díl): O Kačenkách
Kateřinkách 18:00 Noeland (52. díl) 18:30 Hermie a vánoční
dort 19:10 Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scená-
rista a dramaturg 19:35 Ars Vaticana (28. díl) 19:45 Poselství
svatých: Matka Tereza 20:00 Matka Tereza – Pero v Boží ruce
(2. díl) [P] 21:35 V souvislostech (149. díl) 22:00 Město stra-
chu – Pákistán 22:30 Má vlast: Uherský Brod 23:45 Polední
modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn uply-
nulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News
0:45 VideoJournal české vědy 1:00 Noční repríza dopoled-
ních pořadů.

OTEVŘENÍ PAMĚTNÍ SINĚ P. JANA BULY

dne 10. září 2016 ve 14.00 hod.

v Lukově u Moravských Budějovic

pod záštitou Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho, biskupa brněnského; ministra kultury ČR Mgr. Daniela Hermana; předsedkyně Konfederace politických vězňů ČR MUDr. Naděždy Kavalírové; prezidenta Platformy evropské paměti a svědomí Görana Lindblada; starosty Orla Ing. Stanislava Juránka; hejtmana Kraje Vysočina MUDr. Jiřího Běhounka.

Srdečně zve Římskokatolická farnost Lukov.

Program: 14.00 hod. – mše svatá za oběti totalitního komunistického režimu • položení květin u památníku obětem první světové války a totalitního režimu s projevy významných osobností • 15.30 hod. – slavnostní otevření a požehnání pamětní síně P. Jana Buly s prohlídkou výstav: *Věřím, že můj krátký život nebyl nadarmo a Vyhnaní* • představení knihy autorů Ludka Navary a Miroslava Kasáčka: *A PŘECE BUDU BLÍZKO. Život a mučednická smrt kněží Jana Buly a Václava Drboly od Babic.*

Matice svatokopecká spolek pořádá za podpory senátora Ing. Martina Tesaříka **v sobotu 10. září 2016 v 17 hodin ve svatokopecké bazilice (Svatý Kopeček u Olomouce) BENEFIČNÍ KONCERT S NÁZVEM „MISTŘI STARÉ HUDBY“, v němž vystoupí Václav Hudeček (housle) a Martin Hroch (cembalo).** Výtěžek ze vstupného bude věnován ŘKF Svatý Kopeček jako příspěvek na pořízení nového ambonu.

POUŤ ORELSTVA KE SVATÉ LUDMILE NA TETÍN

v sobotu 3. září 2016

Program: 10.00 hod. – začátek pouti u sochy sv. Jana Nepomuckého, Husovo nám., Beroun centrum • poutní procesí do Tetína (délka 3,5 km) • **11.30 hod.** – mše svatá podle misálu z r. 1962 ke cti sv. Ludmily v kostele sv. Ludmily na Tetíně • uctění ostatků sv. Ludmily. Na mši svaté bude vzpomenu zezulých a žijících orlů. Po mši svaté občerstvení v restauraci. Orelská župa Svatováclavská zve ctitele sv. Ludmily na pouť a mši svatou. Přijďte uctít památku významné národní světice a prosit u ní za české rodiny a zdravé národní společenství, jehož hlavním zdrojem jsou svatováclavská a cyrilometodějská tradice. Úcta k českým národním patronům je projev skutečného českého vlastenectví! Národní patroni jsou příslušníky českého národa před trůnem Boha, kde orodují za svůj lid, aby nepodlehli nebezpečím tohoto světa! Přijďme posílit svoji náboženskou a národní identitu na posvátný Tetín! Zdař Bůh!

Orelské a spolkové stejno kroje a prapory, poutní korouhve a lidové kroje vítány. Na pouť jdeme ve svátečním oděvu.

Kontakt: zupa.svatovaclavska@orel.cz

• <http://orel-zsv.g6.cz>

Liturgická čtení

Neděle 28. 8. – 22. neděle v mezidobí

1. čt.: Sir 3,19–21.30–31 (řec. 17–18.20.28–29)
Ž 68(67),4–5ac.6–7ab.10–11
Odp.: 11b (*Bože, ve své dobrotě ses postaral o chudáka.*)
2. čt.: Žid 12,18–19.22–24a
Ev.: Lk 14,17–14

Pondělí 29. 8. – památka Umučení sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17–19
Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17
Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
Ev.: Mk 6,17–29

Úterý 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Kor 2,10b–16
Ž 145(144),8–9.10–11.12–13ab.13cd–14
Odp.: 17a (*Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách.*)
Ev.: Lk 4,31–37

Středa 31. 8. – ferie

1. čt.: 1 Kor 3,1–9
Ž 33(32),12–13.14–15.20–21
Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
Ev.: Lk 4,38–44

Čtvrtek 1. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 3,18–23
Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
Odp.: 1a (*Hospodinu náleží země i to, co je na ní.*)
Ev.: Lk 5,1–11

Pátek 2. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 4,1–5
Ž 37(36),3–4.5–6.27–28.39–40
Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
Ev.: Lk 5,33–39

Sobota 3. 9. – památka sv. Řehoře Velikého

1. čt.: 1 Kor 4,6–15
Ž 145(144),17–18.19–20.21
Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)
Ev.: Lk 6,1–5

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. SRPNA – 3. ZÁŘÍ 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 8.	PO 29. 8.	ÚT 30. 8.	ST 31. 8.	ČT 1. 9.	PÁ 2. 9.	SO 3. 9.									
Antifona	919	1029	1487	1674	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1734	1953		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1487	1674	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1734	1953		
Antifony	920	1030	1487	1675	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1488	1675	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	1488	1675	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1492	1679		
Prosby	924	1034	1488	1676	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1724	1943		
Závěrečná modlitba	713	804	1489	1676	954	1067	970	1084	986	1102	1002	1120	1492	1680		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	915	1024	929	1039	1489	1676	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1489	1677	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1715	1932	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1490	1677	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	713	804	713	805	1490	1678	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	1490	1678	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	1489	1676	963	1077	980	1095	996	1113	1012	1130	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

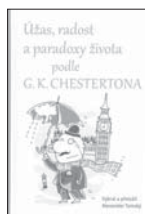
ZE ŽIVOTA ČLOVĚKA

HOSPIC • PŘÍBĚH NAPLNĚNÉ NADĚJE

Jana Sieberová • Předmluva kardinál Miloslav Vlk • Doslov Marie Svatošová

Silný a inspirující příběh zdravotní sestry, která se vzdala kariéry na špičkovém klinickém pracovišti a bez koruny v kapse se pustila do budování mobilního hospice. Osobní svědectví se prolíná s dramatickými osudy pacientů a jejich rodin i historií budování Domáčího hospice Duha v Hořicích. Kniha vypráví o smrti a zázracích. Zázraky se dějí nejen v Duze samotné, ale především v duších jednotlivých protagonistů – umírajících pacientů i těch, kdo je v závěru jejich pozemské pouti odborně a s velkou láskou doprovázejí. Kniha může čtenáře inspirovat a také zbavit zbytečného strachu ze smrti, protože nejvíc se obvykle bojíme toho, o čem nic nevíme.

Stanislav Juhaňák - TRITON
Brož., 112x165 mm, 128 stran, 129 Kč

ÚŽAS, RADOST A PARADOXY ŽIVOTA
PODLE G. K. CHESTERTONA

Sestavil a přeložil Alexander Tomský • Ilustrovala Ludmila Lojďová

Chesterton je především básníkem ohromující lidské přirozenosti a veselým, hravým mystikem lidské existence i její podivuhodné každodennosti.

Dobro, krása, pravda a také všechny ctnosti a humor jsou pro něho extatickým vytržením a velkým dobrodružstvím každého života. Teprve když pochopíme život jako dar, svět jako zázrak, ráno jako počátek dobrodružné cesty, druhého člověka jako radostné setkání a příležitost, stávají se obyčejné věci neobyčejnými. Mnoho z Chestertonovy moudrosti nabízí právě tato kniha.

LEDA, s. r. o. a Rozmluvy • Váz., 135x205 mm, 424 stran, 319 Kč

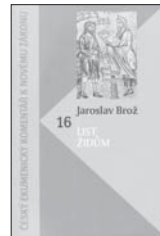
BIBLE

LIST ŽIDŮM

Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L. • Redakce Jáchym Šenkyřík a Pavel Nápravník

Český ekumenický komentář k Novému zákonu (ČEK), který připravují čeští teologové z různých církví. List Židům byl do novozákonního kánonu přijat až jako jedna z posledních biblických knih. Nebyl však určen Židům, ale křesťanům různého původu obeznameným se Septuagintou. Jako literární útvar připomíná nejvíce kázání, které interpretuje řadu biblických textů (Ž 8, 40, 95; Jer 31).

Centrum biblických studií AVČR a UK v Praze
ve spolupráci s Českou biblickou společností
Brož., 150x225 mm, 260 stran, 148 Kč

EVANGELIUM PODLE MARKA

Prof. ThDr. Petr Pokorný, DrSc. • Lektorovali Jiří Lukeš, Th.D., a doc. ThDr. František Trstenský, Ph.D. • Redakce Jáchym Šenkyřík a Pavel Nápravník

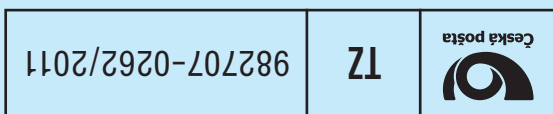
Český ekumenický komentář k Novému zákonu (ČEK), který připravují čeští teologové z různých církví. Výklad evangelia podle Marka přináší souvislý výklad příslušného textu a jeho části, informuje čtenáře o základních otázkách, ale o odborné diskuzi referuje většinou jen nepřímo, shrnutím jejích výsledků. Je tedy pomůckou nejen pro teologické odborníky, kazatele a studenty, ale pro každého, kdo se zajímá o soustředěné porozumění biblickému textu.

Centrum biblických studií AVČR a UK v Praze
ve spolupráci s Českou biblickou společností
Brož., 150x225 mm, 346 stran, 248 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1